

Dérmont len levelek el nem fogadták.

Előzetési árak:
Helyben készítésű, vagy
Vátelek postán küldve:
Egész évről . . . 7 ft — kr
Félévről . . . 4 — 50
Negyedévről . . . 2 — 75
Külföldre egész évről 20 frank.

Egész évről ára 5 fr., a kapható
a kiadványban a füzet össze-
tételétől elkülönítve.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a
Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kapu-utca 21. szám alatt.

hová a lap szellemi részét illető közlemények intézandók.

Feloldó szerkesztő:

D. ZAKARIÁS JÁNOS.

Kéziratok vissza nem adandók.

Lepénydaru:

A Közművelődési irodalmi és művelődési részvétel. Kolozsvár.

Kiadó: Brassói Közművelődési nyomsza.

Vármegyének közgyűlése.

Magyarországi alkotmányunk
egyik legeszebb gyönyege a
megyeli rendszert.
Dedi Pétercz.

Alkotmányunk a legszebb gyönyeg
azonban az 1848-iki átalakulás után, mely
a népképviseleti rendszerre fektette alkot-
mányunkat, sokat vesztett régi fényé-
ből, csillogásából, erejéből.

De ma is — bár a követelmény és
utasításadás jóval nem bir — még min-
dig joga van a vármegye közgyűlésnek
az aktuális politika kérdéseire hozzá-
szólni, azokat megvitatni, azokban véle-
ményt nyilvánítani, s ha teszi, szava
színyját bír.

Hisz például a jelenleg legaktuálisabb
egyházpolitikai kérdés majdnem minden
vármegye tárgyalta már, abban határozat-
okat hozott s hogy e határozatok, a vármegye
ők által elfogadással ma jóval jelentőségű
a később feloldásra és helyes eldön-
désére mi jelentékeny, több több befolyást
gyakorolt és fog gyakorolni, azt külön
hangsúlyozunk fölételek.

A mai vármegye azonban első sorban
önkormányzati, adminisztratív szerv,
betelelt a kormányzat rendszerében, egész
körében — egyes kormányzati ágak ki-
vételével — az úgynevezett adminisztratív
középkapcsolatosság funkcióit; részben
átrohadt hatáskörökben, az állami köz-
igazgatás közvetítő, részben mint önkor-
mányzati szerv saját hatáskörében.

A vármegye egyetemet pedig a tör-
vényhatósági bizottság képviseli, és — ki-
vételes intézkedésektől eltekintve — a
hatósági jogokat ez gyakorolja.

E törvényhatósági bizottság felszerel-
vezést választott tagokból áll, felérésében
pedig a legtöbb adott fizetőköl.

Szombaton tartja Brassó vármegye
törvényhatósági által rendes közgyűlést,
mely különös fontosságot a napirenden
lévő alapsán, esetleg joggyűző- s algyűző-
zásokkal által nyer.

A személyi kérdés már előre eldön-
töttnek tekinthető.

A szász néppárt végrehajtó bizottsága
vármegyének megjelölt, — ki e tisztet
16 éven át híven töltötte be, — je-
lelő egészhangulat ez állása.

Mondamunk sem kell, hogy vármegye-
gyűlés magyarsága is egyhangul őt ki-
vájja ez állása megvalósulni.

Bár kevés a magyar törvényhatósági
bizottsági tagok száma, arra elég van
maguk, hogy a közgyűlésben kivétel nélkül
megjelenjen, ez által is tanácsot adják an-
nak, hogy hazafias örömmel, szívből sora
kornak ő is Tompa Sándor körül.

Örömmel üdvözljük a tény, hogy
Brassó vármegyében magyar ember lesz a
vármegye első tisztviselője. Örülünk annak,
hogy magyar ember az, a ki 16 évi pár-
tatlanság munkásságát a megye egész la-
kosságának osztatlan bizalmát nyerte meg,
s arra bírt a nem magyar ajku s főleg

szász polgártársainak, hogy önként, sőt
örömmel lemondjanak arról a kíván sugár-
ról, hogy saját nemzetiségükből való em-
bert állítsanak a polczra.

Örülünk, hogy olyanoknak bizonyít-
tak szász polgártársainak, a kik az igazsá-
gosság, jószágos és méltányosság elvét
föltehetik a nemzetiségi elvnek, s az
előbbieket ez utóbbi kedvéért lábbal nem
tiporják.

A közgyűlés több igen fontos tárgyat
is indítanak bennünket arról, hogy ismét-
len lejárják azokat, a kiket illet, hogy e
közgyűlésnek megjelölje s jogaitak gyako-
rolni el ne mulasszák.

Az önkormányzat csak egy bír igazi
valódi tartalommal, hogyha annak ke-
retében a polgárok a törvény és polgártár-
sai bizalma által rájuk ruházott jogokat
valóban gyakorolják is.

A közgyűlés által érdeklődni annak, a
ki vagyon általán révén jut a törvényha-
tósági bizottsághoz, önmaga iránti köte-
lesség. Saját jólfelelőtt érdeke parancsola,
hogy részt vegyen s érdekeit képviselve
ott, a hol oly ügyek elődéséről van szó,
a melyek őt anyagilag és erőlköszileg na-
gyon közörel érdeklők. — Annak pedig,
kik polgártársai bizalma juttattak arra a
helyre, választóival szemben elváltat tisz-
teletteljeit erkölcsi kötelessége.

Panaszkodunk a közigazgatás rossz-
sága, annak mulasztásai s hírási miatt, s
legutóbbi mi magunk is előkerült a
legnagyobb hibát és mulasztást: azt, hogy

törvényhatalom jogaunk nem élni, ellen-
őrző, tanácsadó tisztjeink nem teljesítik
ott és úgy, a mikor és a mint teljesíteni
erre bennünket a törvény felajánl, sőt
kötelességükre teszi. Pára azoknak min-
denütt, csak ott és akkor nem, a mikor
annak helye és ideje lenne.

Nagyból érdeklődés a közgyűlés iránt
a polgárok részéről, — buzgóbb, pontos-
sabb kötelesség teljesítésére ösztönzi a tiszt-
viselőket is, a gyakrabban érintésként által
jókony közösségnek megteremtő áldásos
gyűlésekkel a közszellem emelkedésében.

És különösen nekünk, magyaroknak,
a törvényhatósági bizottság magyar tag-
jaiknak (és áll ez még talán nagyobb mér-
tekből a városi képviselők, annak ma-
guk tagja) is előggé nem hangsúlyoz-
ható kötelességnek az érdeklődés, a meg-
jelenség a közgyűlésekben.

Azt mondjuk: miért jelenünk meg,
hisz úgy is nagyon kevés a számunk és
semmi sem vehetünk keresztül.

Nem úgy van, uraim!

Ott kell lennünk, életünk kell mindig
adunknak magunkról, érvényesülésre kell
törökünkkel. Hisz magunk nem szola-
lunk fel, nem képviseljük, nem védjük
saját érdekeinket, — másoktól ezt hiába
várjuk.

Erdőnkünk fel köznyitottságunkból,
tisztviselőinkből és lassan bár, de biz-
tosan gyámság haladai.

Dr. —.

TÁRCSA.

Románéz.

Honnan, hova, szép katona,
Nap levén sietve?
Tenger mellől szép Triestből
Szépségedre, messze!

Zengő erdő, föld felől
Elmaradnak tőle,
Örömeid repdes saíro
S haza szál előre.

Szomszédparán zing a malom:
Hé birt hoz a posta:
Megérkezem, egész lokom,
Szombat virradóra!

Lopra fut a Molnár Jula
Búcsúja előle:
Érdemesen álló éjen
Várva eped érte.

Stél! ha ebben, összezerzen
Mint a téfűk nyira,
Rövidesen álló éjen
Mind hiába várja.

Szombat reggel vigan kel fel
Részegségi hajnal:
No, miért épél gyönyöködésed,
Liliomszép anyg?

Gát alatt a hullám hajlaja
Mély sávsínya hajlaja . . .
Jobb is lenne nekem este
Léni a nedves árnyék!

Nem, nem! Itten hő olemben
Temelek el érel . . .
S szép katonák átkörjára
Fájó örömeim.

By.

A keleti mese.

— Előszócsés . . .
Ista: Paál Árpád.
(Vége)

A kemény kis menyecske előbb áfo-
tatta az egész gazdag gyűlölményt s aztan
igyen össegzette tapasztalatainak eredményét:
bünyösnyiro szerető, hő, igaz, jó, kedves
gyöngésség is a nő, a férjét föleg hárang dolog
igazgatheti el töle az itál, a játék és
egy másik nő.

Ez tehát az a háromfélszárnyú, melyet
ösmegét jövesztett. Anna maga elő állított s
melylyel elnyitának később szembeszállani, —
Pillanatra elmozdult Anna maga megjelölt a nagy
kísérletől, de önmegre csakhamar visszatársa
nyugalmas. Most már tudta, mit fog tenni
De hogyan kezdjen hozzá?

Először megint ezen, míg egyszerre fel-
ugrott föléből, tapasztala tánczolla régig a
szobát.

— Megvan!

A mint visszatért, térje lépett be. —
Anna vidáman repült karjai közé, össze-
viszta csókolt és kélekedésével — nem szől
semmi. Most már csak már öltöztetett
fogalkoztatja gondolat: s mint szótani szor-
ratte volna a más napot s egész nyugodtan
lélegzett fel, amint annak déliután, a székelt
órában, István újra elhagyta otthonát. Míg
az alakban is utána nézett, S midőn meg-
győződött, hogy csakhamar elment, gyorsan
lépett oda a szaloncsészéjébe, annak egyik
kölcsömből nagy, edén konyvet vont elő s oda
vitte a konyha sarkán asztaláig.

Olyan furcsa volt az a nagy kopott
csészés, a finom mély buzdorabok között.
Anna edes ajpa, midőn leánya, nagy
titokban elvettette tőle az arult régiséget, el
nem tudta képsélni, mit akartál olyan kony-
vet, melyből sem ő, sem férje egy szót sem
fog elvethatni! Ezt gondolt a ma munka valami ke-
lletly nyelven fel madarságai miatt.

Anna átkozta alytolla fel a fiatal titkú
s ösmegződtől a cifra, szépséges, oldott tel-
jesen edzés betöklen s a mint pár lapot for-
galva, kivánságát kioldította, nyugodtan
várta, hogy csak késő-kéltén.

És István közeledetesen késett. A ko-
moly arcu kis menyecske fel nem állott, hogy
elője sieszen mintha nem is hallotta volna
lépést. Egész a cifra betök fölé hajolt s egy
tőt, mintha egész óndadással (egyes valamei
jelölésével) olvasmányon.

István, a mint a szobába lépett, pillan-
tatra megjelent állott meg, s a mint tekin-
tete a nagy konyvra esett, elbámult. Olamant
néltet s vidáman szől:

— Jó este! kis feleség!

Anna, mint a ki alomból rejtlen fel, össze-
rezzenet, merőn föltekintett, homlokát vigy
simította s mosolygva merett fel.

— Jaj, hogy megragzottam. Te vagy
edésem? Egészen elmerültem az olvasásba.

Nem is tettem észre, mikor léptél be.
S vidáman csókoltá őtözre férjét.

István felkacagott, a mint belelökített
a csódoslatos konyvba.

— De hát mit olvastál te, ebből az ózón-
viz előtti óndadást?

— Az asszonyka bágydalan felelt:
— Nygven utazokom, s ez olyan érde-
kes konyv.

— No, ne tréfálsz kis feleség, — mosoly-
gott István — mi akar ez lenni? Haragszol
ugy-e, hogy egy kissé megfogtam? De . . .

Anna nem volt kíváncsi arra a „de“-ra.
Csak folytatta:

— Válgáhról ma . . . Egy keleti mesés
konyv . . .

— Keleti mesés konyv? — A férjégyes
lelkéből kacagott, — Hát az én okos kis fe-
leségem arasszu! is illik. Az, azt igazán nem
littom volna e, valóban akadémiás folyócske
— tréfolásdört förtől, teljesen tisztában lévő
már a helyzetet.

— Tudod, hogy a papa híres nyelvész.

